

Zaterdag

den 21 November.

FRANKFORT, den 17^{den} November.

Het volgende bericht is afkomstig van eenen Duitscher, die zich thans te Napels bevindt. Bij hetgeen men van de weersgesteldheid dezes jaars in meer noordelijk gelegene landen weet, en terwijl men uit Riga bericht heeft, dat men daar den 9^{den} November reeds eene koude van 15 graden Réaumur had, zal het waarschijnlijk niet onbelangrijk geacht worden, deze bijzonderheden uit het zuidelijk Italie te vernemen: — Napels, 20 October. Sedert eenige dagen begint het hier winter te worden; alles klaagt over deszelfs te vroege verschijning, doch troost zich met de hoop, dat het weder nog spoedig ontslaan en warmer worden zal. De Somma, de Vesuvius en de Monte St. Angelo zijn sedert gisteren morgen vrij sterk met sneeuw bedekt. Men hoort hier veel klagen over het weder dezes jaars, in hetwelk de vroegere uitzonderingen der onangename dagen de regel schijnen geweest te zijn. Die hier langer gewoond hebben, beweren zelfs, dat het klimaat van Napels tegen voorheen, sedert 30 of 50 jaren, aanmerkelijk veranderd en slechter geworden is; dat het vroeger koud en later warm wordt; dat het echter nog nooit zoo vroeg als dit jaar koud is geworden. Ik kan ditmaal slechts van zes weken oordeelen. Reeds in September had men niet vele heldere dagen; maar de temperatuur was toch nog zeer aangenaam, inzonderheid door hare gelijkmatigheid, daar het onderscheid tusschen morgen en middag en avond en middag zelden meer dan twee graden bedroeg, en de middagswarmte gewoonlijk tusschen de 18 en 19 gr. R. bleef. De eerste dagen van October waren meest helder, bij eene gewoone middagswarmte mede tusschen 18 en 19 gr. R.; doch het verschil der temperatuur tusschen morgen en middag en avond en middag was reeds grooter dan in September, daar het dikwijls 4 gr. bedroeg. Den 7^{den} October veranderde dit echter aanmerkelijk, daar bij ongestadig weder het temperatuur verschil tot 7 graden steeg, en bovendien de stand van den thermometer dikwijls in een kwartier uurs verscheidene graden veranderde. Dit duurde tot den 11^{den}, toen de temperatuur over het geheel daalde. Van den 7^{den} af had men wijders bijna alle avonden een zeer sterk weerlicht, meest in donkere wolken, die den zuidelijken horizont bekeken. Hierbij kwamen nu en dan donder en regen. — De anders zoo schoone vruchten, druiven en vijgen, zijn dit jaar zeer middelmatig, zelfs slechts te noemen, en de zware regen in den laasten tijd heeft de vijgen bijna geheel bedorven, en van den wijn belooft men zich slechts een geringen oogst, van middelmatige qualiteit. Dit, en de groote schaarschte van vreemdelingen, door wier winterverblijf anders zoo veel geld te Napels en onder de arbeidende klasse in omloop kwam, mitsgaders de menigvuldige, door de vrees voor de cholera veroorzaakte belemmeringen van den handel en het vertier, hebben het anders zoo opgeruimde leven hier zeer gedrukt, en wie Napels vroeger en de aldaar heerschende zoogenaamde *Allegria* kende, vindt een groot, niet verbliffend onderscheid tusschen nu en voorheen. — Ook de Vesuvius schijnt verzwakt te zijn en levert maar zelden schilderachtige rookkolommen op.

— In een der Duitse dagbladen leest men het volgende omtrent Frankrijks buitenlandsche staatkunde. De belangstelling in den Sultan is toegenomen, men zou hem gaarne aanwakkeren en van hem den grondvester van nieuwe staatsmigten maken. In Egypte meent men geen vasten voet voor de toekomst te bespeuren. Rusland van Konstantinopel af te weren, dat schijnt thans de hoofdzaak te zijn. Men organiseert frisch weg een nieuw Ottomanisch rijk, in de hoop van een verbond met Frankrijk en de uitbreiding van den Franschen invloed in het Oosten. De aanhangers van de oude Bourbons, die aan Duitschland wanhopen, vestigen eene laatste hersenschijnige hoop op Rusland; zij offeren den Sultan, zij offeren het Grieksche rijk, zij offeren Egypte op: de *Quotidienne* predikt onbewinpeld de Russen te Konstantinopel; de *Gazette de France* dringt aan op Russische alliantie, met opoffering van Turkije, doch met aanwinst van de Nederlanden en de Rijnprovincien voor Frankrijk. Anders zijn de doctrinairers, die wel een verbond met Oostenrijk en Engeland zouden willen aangaan, opdat Rusland niet naar Turkije aangroeije. Zij bedoelen de vergrooting der Fransche magt in Afrika, en beginnen hunne aandacht op het belang der betrekkingen in het Oosten te vestigen. Wat de wezenlijke begrippen en staatkunde des Konings in dezen zijn, heeft nog niemand juist opgemaakt, en weten misschien zelfs zijne ministers niet naauwkeurig. Rusland ondertusschen streeft hier blijkbaar naar algemeene gunstige gezindheid, tracht zijnen persoonlijken invloed in Frankrijk uit te breiden, zet het werk, door *Pozzo di Borgo* met zoo beleid begonnen, ijverig voort, en zoekt met zijne diplomatie *Lodewijk Philippus* in te nemen, ten einde hem in den kring der Russische staatkunde te trekken, met groote uitzigten voor de toekomst. De Koning staat zodoende tusschen Engeland en Rusland in; beide staten hebben hunne aanklokselen. Engeland is eene staatkundige mededingster, eene ijverzuchtige bewaakster der Fransche betrekkingen in Spanje, Italie en de Nederlanden; maar Engeland ontwikkelt systema's, welke voor de Fransche eerezucht uitzigten in het Oosten geven; dit geschiedt niet uit vrijen wil van Engeland; maar als tegenwigt tegen het Russische overwigt. Het zou liever den Franschen invloed naar Griekenland en de Levant koeren, en van Afrika afrekken, maar dat gaat niet; het moet reeds met Frankrijk deelen. De hoofdzaak voor Engeland is, om eenige alliantie tusschen Frankrijk en Rusland voor te komen.

PARIJS, den 17^{den} November.

Het ministeriele avondblad behelst de volgende tijdingen uit Spanje: « Het rapport van *Cordova* over de gevechten van den 27sten en

28sten bevestigt hetgeen wij daarvan dezer dagen gezegd hebben. Op die beide dagen zijn van de Christino's 200 man gekwetst en 3 krijsgesvangenen gemaakt. De Carlisten hebben 700 of 800 man en 100 krijsgesvangenen verloren. De twee vaartuigen, welke de Carlisten op Fransch grondgebied weggenomen hadden, zijn teruggegeven. Bij eenen aanval, dien de Carlisten den 12^{den} bij Behobie op de Christino's deden, zijn hunne kogels op Fransch grondgebied gevallen. Een Fransch officier is daardoor gekwetst geworden; maar zijne wonde schijnt niet gevaarlijk. Het kanon van Bethobie heeft zich dadelijk laten hooren en hen spoedig genoodzaakt om terug te trekken. Den 7^{den} zijn er 3000 man voetvolk en 300 man ruiters uit Andalusië op de hoogte van Valentia aangekomen, om zich bij de troepen van dat gewest te voegen. Zij dragen de blaauw-rood-gele kokarde. Drie bataljons en een eskadron der Carlisten zijn den 8sten naar Opper-Arragon getrokken, ten einde de gemeenschap tusschen Madrid en Frankrijk af te sijden. Wegens gebrek aan geld hebben zij eene andere expeditie naar Catalonië moeten nalaten. Latere berichten melden, dat zij om dezelfde redenen ook den togt naar Opper-Arragon hebben moeten staken. *Cordova* heeft 5000 man naar deze landstreek afgezonden.

De Carlistische generaal *Ezula* is naar Bilbao getrokken, om die stad, gedurende de afwezigheid van de Engelsche vrijwilligers, te veront-rusten. — Don *Carlos* is den 12^{den} van Tolosa naar Oñate vertrokken. Het Fransche vreemden-legioen heeft een detachement Carlisten bij *Pobla* geslagen. De Carlisten hebben daarbij 300 man verloren.

— Gisteren heeft het hof der pairs geene openbare, maar eene zitting met gesloten deuren over de zaak van *Fieschi* en zijne medebeschuldigten gehouden. Er is een begin gemaakt met de lezing van het rapport over deze zaak.

Wijders heeft het hof de openbare zittingen over de zaak der nog overblijvende April beklagden weder geopend. Zij zijn 78 in getal; maar slechts veertig hunner bevinden zich in hechtenis. De procureur-generaal heeft eisch gedaan, dat de zaak in drieën gesplitst zou worden, ten gevolge waarvan ook de beklagden in drie partijen, als van *Luneville*, *Grenoble* enz. en Parijs, zouden voorgebragt worden. Daarover zal nu aanstaanden Donderdag worden gesplitst.

Men verzekert bij vernieuwing, dat de minister van buitenlandsche zaken verklaard heeft, dat het ministerie niets gemeens heeft met artikel van het *Journal des Débats* over den Keizer van Rusland en Polen.

— Men verhaalt heden, dat Engeland aan Frankrijk zijne bemiddeling in het geschil met Noord-Amerika heeft aangeboden.

— Men is thans bezig met het aanleggen van de baan voor den nienwen ijzeren spoorweg tusschen Parijs en St. Germain. Ingevolge overleg tusschen het gouvernement en de ondernemers worden bij deze werken militairen in dienst gesteld.

's GRAVENHAGE, den 19^{den} November.

Bij het onderzoek van het ontwerp van wet, ter bevordering der belangen van den landbouw, is, in de afdelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, door sommige leden verklaard, dat zij in geene algemeene beschouwingen ter zake van vrijen handel en verbodstelsel zouden treden, en zich bepalen tot de overweging der bijzonderheden van het onderhavig ontwerp. Eenige leden hebben te kennen gegeven, dat zij geloofden dat de zaak niet tot genoegzame klaarheid was gekomen en nog niet rijp genoeg, om met volledige kennis van alle hierbij betrokkene belangen te kunnen worden beoordeeld. Er ontbraken, naar hun gevoelen, onpartijdige inlichtingen, ronseignementen van de provinciale Staten, adviisen van de commissien van landbouw, met een woord alle stukken, die tot overtuiging in eene zoo belangrijke zaak konden dienen. Dit gevoelen vond bij de meeste leden echter geenen ingang, daar, huns inziens, er reeds sinds lang van soortgelijke maatregelen spraak geweest is, de leden der kamer, zoo wel als de Regering, door eene menigte verzoekschriften, waarin het ontwerp was behandeld, met wederzijdsche belangen waren bekend geworden. Aan andere leden kwam het middel tot herstel voor de bestaande lage graanprijzen, beschermende regten namelijk, als een zeer gevaarlijk herstellings-middel voor; uit dien hoofde wenschten zij dan ook, bij zoo veel verschillende wijzen van zien in deze gewichtige materie, waar vaak het vooroordeel het ontdekken der waarheid in den weg staat, voor als nog zich deswege niet bepaald uit te laten.

Door verschillende leden is het ontwerp, in de gegevene omstandigheden, aannemelijk verklaard, om dat zij eene graanwet noodzakelijk en doeltreffend achten. Zij voerden aan, dat zij zich voor een beschermend regt verklaarden, omdat het juist graan-handelaren, en zelfs kamers van koophandel, waren, die hetzelfde verlangden; dat zij zich dienvolgens vereenigen met het deswege in het ontwerp vooruitgezet beginsel; dat zij de regering hunnen dank betuigen voor de alzo ter harte genomen bescherming van den gedrukten graanbouw, dat de Natie geen duurder brood zou eten, wanneer de prijzen der graanen door den maatregel verhoogd wierden; dat men alleen van oordeel was, dat ook maatregelen dienden te worden genomen, om te groote opdrijving der graanprijzen voor te komen; dat men algemeen zeer gaarne de denkwijze der Regering verlangde te kennen of daartegen bij haar eenige bedenking bestond, en of dit niet zoude kunnen geschieden door de regten van uitvoer, bij het klimmen der middenprijzen boven de in art. I der wet vermelde hoogste sommen, evenredig te verhoogen; bij voorbeeld: door die van de tarwe, wanneer de middelprijs boven fl 10 mogt loopen op fl 1 te bepalen, en zoo vervolgens ook te verhoogen der overige graansorten.

Verschillend was het oordeel der leden over de noodzakelijkheid van den maatregel, en bij het onderzoek van dit vraagstuk, ging men vooral na den staat van den landbouw, die wel, volgens dezen, kwijnende was, doch ook weder, naar het gevoelen van genen, niet zoo jammerlijk was, als sommigen voorgaven. Ten betooge, dat de landbouw in eenen kwijnenden toestand verkeert, is, onder anderen, aangevoerd, dat de toestand der weidegronden in de laatste jaren veel ongunstiger werd; dat derzelver voortbrengselen eene meer afdoende ondersteuning verdienen; dat de kwijning des landbouws zich tot geheele landstroken, ja gansche provincien, uitstreckte; dat de prijs der voornaamste graansoorten, als die van tarwe en rogge, tot een zeer laag standpunt was gedaald, zoodanig, dat, zonder ondersteuning, de graanbouw zoude worden ontmoedigd, ja te niet gaan; dat, hoezeer vlas, hennep en koolzaad hoog in prijs waren, echter eene groote uitgestrektheid van bouwlanden tot verbouw van die graansoorten ongeschikt was, en zelfs de weinige daartoe niet geheel ongeschikte landen, slechts bij afwisseling, sommige alleen om de vijf jaren, den bouw dezer producten toelieten; dat er tusschen graanbouw en veeteelt verband bestaat, en nu beiden even onvoordeelig zijn, terwijl wanneer een van beiden gunstig is, het een het ander te gemoet komt, en beiden elkander ondersteunen, en door het teruggaan van de veeteelt ook de landbouw te niet gaat door gebrek aan mest; dat de veeteelt nu zeer ongunstig is, daar de prijs der runderbeesten het weideloon niet kan vergoeden, varkens en schapen bijna onverkoopbaar zijn; dat de prijs der boekweit, alleen in verhouding tot de rogge, doch geenszins op zich zelve beschouwd, hoog te noemen was; terwijl bovendien, of nachtvorsten of sterke droogte, of natte najaren dit graan dikwijls treffen, en dus de hoogere prijs in evenredigheid staat met een geringer product; en dat, niettegenstaande alle deze redenen, velen gewenscht hadden, dat in de behoefte voor den landbouw op eene andere wijze konde worden voorzien, zij, echter, zoodanige middelen niet kunnende aan den hand geven, voor de invoering der wet waren.

Zij die niet deelden in het gevoelen, dat de landbouw zich in eenen zoo kwijnenden toestand bevond, voerden voornamelijk aan, dat hun dergelijke toestand niet dusdanig gebleken was, daar er voortbrengselen des akkersbouws zijn, welke zeer voordeelig zijn geweest, als daar zijn: vlas, hennep, koolzaad; dat de prijs der boekweit dikwerf hooger is geweest dan die der rogge; dat men derhalve meende, dat er geen genoegzame grond was, om door de voorgedragene middelen de prijzen te ondersteunen; dat de fabriek van den landbouw zich over meerdere gronden heeft uitgebreid, meerdere volmaaktheid in de wijze van productie heeft, en verbeterde middelen tot afvoer heeft verkregen, zoo dat dezelve derhalve meer bloeiend is geworden, wel verre van kwijnend te wezen; en dat de landbouw het onmisbaar gevolg hiervan, in de lagere prijzen gelegen, met alle andere fabrieken gemeen heeft. «De lage korenprijzen,» aldus gaat men voort, «geldt de eerste behoeften en zijn derhalve weldadig voor de maatschappij. Gesteld dat de korenprijzen hier te lande te laag zijn voor het belang der landbouwers, dan zijn de prijzen van boter en kaas dit insgeijks; en indien het genoeg is voor het ministerie, dat de laatstgemelden evenwel koopas tot lage prijzen hebben gevonden, dan geldt dit ook voor de koren-gewassen; want die hebben ook steeds koopas tot de marktprijzen in de Hollandsche kapitalisten aangetroffen. Indien er opbeuring noodig is, dan bestaat daarop gelijke aanspraak voor de gras- en voor de bouwlanden; maar het voorgestelde middel strekt om de eene te begunstigen ten koste en nadeele der anderen; want het erkende doelwit bestaat hierin, dat alle de eigenaars, bruikers en arbeiders der graslanden daurder brood zullen eten, ten behoeve der graanbouwers. Intusschen beslan de graslanden een hoogst aanzienlijk deel der oppervlakte van dit koninkrijk; het onregt, dat hier bedoeld wordt, is zoo tastbaar, dat het lot der voorgestelde wet zelfs daarom alleen reeds beslist moest wezen; doch niet slechts de graslanden, maar de geheele Nederlandsche maatschappij wordt hier tributair gemaakt aan de bouwlanden. Een ieder, zonder uitzondering, behoort dan voortaan daurder brood te eten, ook de schamele daglooner, ook de gemeene man! Aan alle de fabrieken, aan alle de takken der nationale nijverheid, zonder uitzondering, wordt deze contributie opgelegd, zonder onderzoek of zij die kunnen dragen, ja bij de bestaande zekerheid van het tegendeel.» Voorts wordt betoogd, dat de granen in de duurste jaren hier te lande beteroep waren dan elders, waar de uitvoer belemmerd of verboden werd, en dat er bij ongemeenen overvloed hier meer dan elders kapitalisten werden gevonden, waaraan elke hoeveelheid tegen den marktprijs gesleten kon worden; dat de wet misdien vooral afkeuring verdient in het belang van den staat; hetwelk door den vrijen korenhandel bevorderd wordt; dat lage graanprijzen lage dagloonen veroorloven, en deze wederom op hare beurt de goedkope confectie bevorderen van alle de voorwerpen der nationale nijverheid, om daarmee niet alleen de vreemde mededinging op uitlandsche markten te kunnen verduren, maar ook binnen 's lands den inboorling en den landbouwer zelve, tot de minste prijzen met het noodige te kunnen gerijven; dat bij daurder broodprijzen de groote menigte des te meer aardappelen, en des te minder koren gebruikt; dat de mindere consumtie van koren noodwendig de prijzen moet drukken; dat het verval van den handel op den landbouw zal nederkomen; dat de invoer van koren eene weldaad is voor alle de klassen der Nederlandsche maatschappij, waarvan andere rijken zich door hunne verbodswetten moedwillig versteken; dat het alleen de eigenaars zijn van hoogbouwlanden, tot andere kultuur dan den graanbouw ongeschikt, die bij den voorgestelden maatregel kunnen winnen; maar waar is het regt, waar is de staatkunde, die gebiedt om de waarde van die landerijen kunstmatig te verhoogen door wetgevende bepalingen, ten koste der maatschappij? Men beschouwde het onregtvaardig en onstaatkundig om alle de ingezetenen, met in begrip van een zeer groot deel der ingelanden zelve, tributair te maken aan het bijzonder belan van het overig deel der landeigenaars, en wanneer men daarbij de belangen van nijverheid en koophandel opoffert, en het dagelijksch brood van den daglooner en van den gemeenen man bezwaart, dan schijnt het ongetoelofelijk, dat zulk eene wetgeving, in dezen verlichten tijd, hier te lande in beraadslaging kan komen! Men gelooft dus, dat elke opoffering

van het algemeen aan de vermeende belangen van een gedeelte des landbouws, inderdaad ten nadeele van denzelfden moet uitvallen, en dat de opbeuring van denzelfden in geheel andere maatregelen te zoeken is; dat het bezwaar der landeigenaren gelegen is in de opeenstapeling van lasten, van tijd tot tijd daarop gelegd, welke nu, bij verminderde inkomsten, ondragelijk geworden zijn; dat deze ongelegenheid voor alle soorten van landelijke bezittingen bestaat: alle deze hebben gelijke aanspraak tot opbeuring; deze wet kan daartoe niet strekken; deze wet zal het kwaad, naar men verwacht, slechts vermeerderen. Ook door andere leden is de meening vooruitgezet, dat het eerste middel tot ondersteuning en opbeuring des landbouws te vinden is in het verderfelijk stelsel der hoog opgevoerde belastingen in het algemeen te wijzigen, niet te wijzigen, zoo als meermalen, gelijk men zich uitdrukt, is geschied, dat dezelve nog omslagtiger en drukkender voor de schatplichtigen worden, zoo als de nieuwe wijziging van de wet op het personeel, thans in beraadslaging, tot een voorbeeld kan strekken, maar de opbrengsten zoowel voor 's rijks als ambts halve ten platten lande verminderen, evenzeer als de oprenten, welke alleen als eene buitengewone belasting in oorlogstijd dienden te worden gevorderd.

Door sommigen is betwijfeld, of de voorgestelde maatregel het beoogde doel genoegzaam zal bereiken. Anderen hebben denzelfden bestreden en onaannemelijk geacht, en verklaard zich niet overtuigd te houden, dat er de landbouw inderdaad door geholpen wordt, en vreezen bovendien, dat het de eerste stap tot een stelsel van beperkende maatregelen zal zijn, welke steeds als dadelijke bezwaren op de nijverheid van ons zelve uitloopen.

Het zoude, in de oogen van onderscheiden leden, eene onherstelbare ramp zijn, indien wij alsnu, door eene soort van retorsie, de bron van onze welvaart hielpen dempen of deden uitdroogen, even als of wij gedrongen wierden om vooroordeelen na te volgen, even als of wij, een klein volk zijnde, door andere miskend en ten buit gesteld van zoogenaamde groote natien, niet nu nog veel meer dan anders een zuiver productief stelsel behoeften, om het hoofd boven te houden; de invoering zoude ten laatste uitloopen op onzen geheelen nationalen ondergang, wat voordeel zelfs daaruit voor de eene of andere klasse der natie, geduren te eenigen tijd, zoude kunnen ontstaan, en al wierden ook daardoor niet voornamelijk slechts de sluikerijen bevorderd. Het uit beschermende regten voortvloeiende kwaad wordt door geen entrepôts stelsel gekeerd, noch verminderd, doordien hetzelfde niet productief is. Volgens sommigen, zou de graanhandel, door de invoering dezer wet, gevaar loopen van verloren te gaan, en dit zoude evenzeer de buitenlandsche als de binnenlandsche granen treffen; de speculaties in granen zouden ophouden, geene kapitalen zouden meer in dien handel geplaatst worden; reeds, meende men, waren partijen van buiten 's lands, welke verzending was voorgenomen, opgezegd; de lage prijzen waren niet veroorzaakt door aanvoer van buiten 's lands, welke niet groot genoeg, immers in 1833 en 1834, waren geweest, om de graanmarkt te drukken. De voordragt van wet is voorts onaannemelijk geacht, omdat de hulp, welke men daardoor aan den bouwman van tarwe en rogge wil verschaffen, denkbeeldig zal zijn; omdat de graanhandel in het algemeen daardoor niet zal beveiligd worden voor die vernietiging, welke men daarvan reeds eenen geruimen tijd gevreesd heeft, en integendeel door dit ontwerp eenzels laatsten slag krijgt; omdat de algemeene handel daardoor aanmerkelijk zal lijden; omdat de consommeur van tarwe- en roggeblood het slagtoffer van dezen maatregel zal worden; omdat de fabrikant, die vreemde granen bezigt, aanzienlijk belemmerd zal worden; omdat de gemeentekassen al wederom aanzienlijke verliezen zullen lijden; omdat de maatregel eveneens ten nadeele der schatkist zal uitloopen; omdat de voorbeelden van andere landen, en bijzonder Engeland en Belgie, leeren, dat de consumtie-prijzen, waar de landman op oogt, in plaats van kunstmatig opgedreven te kunnen worden, zoo zijn, dat geene klagen deswege gesmoord worden; en omdat deze wet, zoo wel als het aan dezelve verbonden voorloopig besluit, eene aanzienlijke inbreuk moeten maken op den gunstigen dunk van de Nederlandsche goede trouw. Door eenige leden is het tijdstip, om zoogenaamde beschermende regten voor den landbouw voor te stellen, en die bescherming te zoeken in eene belemmering, ja in vernietiging van den graanhandel, als zeer ongelukkig gekozen, beschouwd, te meer daar juist in dit jaar, zoo wel als in het voorgaande, een zeer onbeduidende invoer van vreemde granen heeft plaats gehad, zoowel uit hoofde van de laagte der prijzen in dit land, als uit hoofde van het gebrek in de graan producerende landen; zijnde ook in dit jaar weder een misgewas in Polen. Bovendien beschouwt men het denkbeeld van kwijnenden toestand van den landbouw ook betrekkelijk; maar het is de landbezitter, die gaarne de hoogst mogelijke pachten wil bedingen, en, in de hoop daarop, te hooge prijzen bij den koop van landbezittingen besteedt en de winsten, die hij zich heeft voorgesteld, niet door den pachter kunnende doen opbrengen; dezelve op de schouderen der verbruikers wenscht te leggen. Men acht het voorgedragene stelsel, namelijk van regten op den in- en uitvoer, naar eene opklimmende en aftalende schaal, eene schoonschijnende theorie, doch die tot practische uitkomst moet hebben de vernietiging van den graanhandel, omdat geen eerlijk en voorzigtig koopman daarop eene eenigzins saliede speculatie vestigen kan; terwijl daarentegen in dien handel eene verderfelijke agitatie zal insluipen, waartoe het stellen der landmarkten en het berekenen der middelprijzen naar dezelve, een ruinveld zal openen; twee of drie vermogende vreemde intriganten hebben het middel in de hand, de prijzen naar hun belang te drukken of te doen rijzen; in het laatste geval maakt men gebruik van het dan plaats hebbende lage regt; de markt wordt met vreemde granen als overstroomd, en de landbouwer, wel verre van bescherming te onder vinden, ondergaat eenen schok, te geduchter naar mate die hem meer plotseling overvalt; de gevolgen zijn dus onberekenbaar.

Door twee afdeelingen is van de regering verlangd: 1° eene opgave, aanwijzende de hoeveelheid en soort van graan, in- en uitgevoerd, gevoerd, gedurende de jaren 1831, 1832, 1833, 1834 en acht eerste maanden van 1835; en voorts gedurende de maand October, dus tijdens de bergstelling; 2° eene inlichting over de vraag of de akkerbouw

in ons rijk genoegzaam is, om aan het binnenlandsch verbruik te voldoen; 3^e eene opgave nopens de sedert 1830 uitgevoerde granen en de soorten van hetzelfde, zoo wel als de landen verwaarts, zij zijn uitgevoerd; 4^e eene opgave van het ingevoerde graan tot fabricaten binnens lands, bijzonder van het gedistilleerd; 5^e eene opgave der middel prijzen in het jaar dat deze beperkende wet van 1825 is voorafgegaan, en van het jaar, hetwelk voor het koninklijk besluit van September 1835 is verlopen, alsmede, voor zoo ver dit doenlijk is, de thans in België in werking zijnde bepalingen, ten aanzien van den invoer van graan, en de middel prijzen der onderscheiden graansoorten in dat land; en 6^e inlichting omtrent de vraag naar welke havens, te dezer zijde van Gibraltar, de aanvoer van granen uit Odessa, in de memorie, bij de wet gevoegd, bedoeld, geschied is, en bijzonder de hoeveelheid en soort van granen, naar Nederland aangevoerd.

Het stelsel van entrepot, waarop de voordragt berust, is door verscheiden leden bestreden geworden en als heilloos afgeschetst. Velen oordeelden echter, dat de graanhandel met dat stelsel zeer wel kan bestaan, en beriepen zich op de voorbeelden van Engeland en van Frankrijk.

Nopens het in de wet vervatte beginsel, om bij de wet terugwerkende kracht te verleenen aan de daarin vervatte bepalingen, was men het niet eens. Men vraagde hoedanig eene wetbepaling, zelfs middellijk door borgstelling, kan werken, vóór dat zij is aangenomen? Men vraagde of onze regtbanken iemand op grond van zulk een besluit zouden durven veroordeelen? Verder was men van meening, dat aan deze wet in het geheel geene terugwerkende kracht behoorde verleend te worden, maar dat de daarbij bepaalde regten van invoer alleen behoorden te worden geheven van die granen, welke na het emaneren der zelve zullen worden ingevoerd.

Door spinnige leden is gevraagd, welke goede redenen er kan bestaan, om ook de nu nog overblijvende regten op den uitvoer van boter en kaas te heffen. Huns oordeels, moest dezelve geheel vrij zijn, omdat de prijzen dezer producten in de laatste jaren vrij voldoende mogen geweest zijn; maar de prijzen steeds lager en lager zijn geloopt, zoo danig zelfs, dat deze, gedurende den afgelopen zomer, in den tijd juist van de meeste productie, gedaald waren tot eene, sedert den laatsten oorlog met Engeland niet gekende laagte; dat het veel beter is minder gemaak bij hooger prijs te hebben, dan lage prijzen bij veel gemaak; en dat, ook van den accijns op het zout, tot boter en kaas benodigd, vrijstelling moest worden verleend.

Ter gelegenheid van het onderzoek dezer wet, is door sommige leden gevraagd, waarom er geene herziening van het geheele tarief plaats had, zoo als sedert lang was toegezegd.

MIDDELBURG den 18^{den} November.

Nadat laatstleden maandag, den 16^{den} dezer maand, voor de regtbank van eersten aanleg, zitting houdende alhier, reit doende in cas d'appel correctioneel, ten aanhoore van een zeer talrijk publiek, de debatten hadden plaats gehad in twee zaken, ten laste van den gedemiteerden predikant der Hervormde gemeente van Genderen, in Noord-Brabant, *H. P. Scholte*, heeft die regtbank daarin uitspraak gedaan, bij twee afzonderlijke arresten, waarbij de door de regtbank van correctionele politie te 's Hertogenbosch, in deze zaken, (in eene van welke ook nog een ander persoon betrokken was), op den 3 en 25 September II., ter eerster instantie geslagene vonnissen, op de door den eersten regter aangevoerde gronden, zijn bekrachtigd.

Gemeinde *Scholte* had op den 19 Julij II., aan zijn huis te Genderen, op den 23 dier maand, in de schuur van zekeren landbouwer te Sprang, en op den 16 Augustus daaraanvolgende, op het erf zijner woning te Genderen, godsdienstige bijeenkomsten van veel meer dan twintig personen gehouden en bestuurd, buiten toestemming der hooge regering, en was deswege, bij de boven aangehaalde, nu in hooger beroep bekrachtigde, vonnissen, gecondemneerd in twee geldboeten, ieder van f 50; terwijl de landman, welke, zonder toestemming van het bestuur zijner gemeente, daartoe het gebruik van zijne schuur had afgestaan, in eene geldboete van f 20 was veroordeeld.

BREDA den 17^{den} November.

Het hoofdkwartier der 1^e divisie, onder bevel van den luit.-generaal *van Geen*, met de 1^e brigade dier divisie onder den generaal-majoor *Schuurman*, komt te Breda; de 2^e brigade, onder den generaal-majoor *de Favauge*, te Bergen op Zoom; het hoofdkwartier der 2^e divisie, onder bevel van den hertog van *Saksen-Weimar*, komt te Nijmegen; de 1^e brigade dier divisie, generaal-majoor *Destombe*, te 's Bosch; de 2^e brigade, kolonel *van Quadt*, te Nijmegen; het hoofdkwartier der 3^e divisie, onder den luitenant-generaal *Meijer*, te Utrecht; de 1^e brigade, kolonel *Stoeter*, te Utrecht; 2^e brigade, te 's Bosch. — Het algemeen hoofdkwartier gaat, met den 1sten der volgende maand, naar 's Bosch.

AMSTERDAM, den 19^{den} November.

Beurs van den 18^{den} November.

De berigten uit Spanje blijven gunstig voor de zaak der Koningin; *Cordova* houdt de Carlisten in het oog en na het gevecht van 28 en 29 October, hebben dezelve eene meer achterwaartsche beweging gemaakt; losse geruchten spreken zelfs van onderhandelingen tot een wapenstilstand, doch daaraan wordt weinig geloof geslagen.

Het vertrek van den Noord-Amerikaanschen ambassadeur boezemt eenigzins meerdere vrees in, doch geloof men geenszins aan een oorlog tuschen Frankrijk en Amerika; het geschil zal wel bemiddeld worden.

Van Duitschland verneemt men, dat Oostenrijk op nieuwe verminderingen bij het leger, voornamelijk in Italie, bedacht is.

De omzettingen in publieke effecten waren heden niet zeer uitgebreid.

Spanje. Ardoin's kleine stukken openden in eene zeer willige houding, 51½ a 52; velen eenigzins en bleven 51; grote stukken 50½, 51, 52, a 50 gebleven; voor Belgische rekening werd nog al veel gekocht; passieve gezocht en 15½ en 16½ gebleven; deferred als gisteren, 25 a 24½; naar Fransche uitgestelde was bijzonder veel vraag; in het begin werden dezelve reeds met 18 pCt. betaald, doch konde zich deze koers niet geheel souteneren en viel tot 17½ terug; Engelsche 16½, 17 a 18 gebleven.

Holland. In onze 2½ pCt. was eenigzins handel, ofschoon de koers weinig gewarveerd heeft, 55½ a 56; 5 pCt. 101½ a 102 bij geringe affaire; kansbiljetten bleven 247 a 248; in beide syndikaat gaat zeer weinig om; oud blijft 95½ en nieuw 79½; aandeelen handelsmaatschappij vervolgen hunne vooruitgaande beweging en bleven heden 122½ a 123.

Russische en Oostenrijksche schuldbrieven als gisteren. Naar alle loten was veel vraag: *Oude Polen* 125; *Nieuwe* 150½; *Pruissische* werden van 105½ tot 106½ betaald.

Beurs van den 19^{den} November.

Over het algemeen waren de omzettingen in publieke effecten gering; onze binnenlandsche iets flauwer; Spaansche merkbaar lager, doordien dezelve gisteren te Aantwerpen eene daling ondergingen; echter heeft geene nadeelige tijding uit Spanje daartoe aanleiding gegeven, maar alleen de realisatie van verscheidene posten met winst.

Blijvende prijzen ten 4½ uur.

Holland. 2½ pCt. 55½ a 56; 5 pCt. 101½; kansbiljetten 247½; oud syndikaat 95 a 96; nieuw zonder handel; aandeelen handelsmaatschappij 122½ a 123.

Spanje. Ardoin's kleine stukken 50½ geopend en 49½ gebleven; grote 49½ gedaan, tot 48½ achteruitgegaan en 48½ a 49 gesloten; Fransche uitgestelde 17; passieve 14½.

Russische Oostenrijksche en Zuid-Amerikaansche effecten als gisteren.

ARNHEM, den 20sten November.

Op het oogenblik vernemen wij, dat de Heer *D. L. Bamberg*, Mechanicus aan het Hof van *Z. M. den Koning der Nederlanden*, alhier geweest is, en aanvraag gedaan heeft aan de WelEd. Achtb. Heeren Burgemeester en Wethouders tot het geven van 2 representatie. Met verlangen zien wij het verlenen dezer gunstige permissie te ontmoet, om de nieuwe en alom geroemde toure van dezen Hollandschen kunstenaar, die ons vroeger, door zijne talenten, menigen genoeglijken avond heeft bezorgd, weder te kunnen zien voordragen.

Een beminnaar van kunsten en wetenschappen.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 17 Nov. 1 El 5 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 20 D.
Den 18 Nov. 1 El 3 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 15 D.

Getrouwd: **Mr. G. W. F. SURINGAR,**
RESSEN, den 12^{den} November 1835.
W. A. TYMENS.

Familie, Vrienden en Bekenden gelieven deze algemeene tevens als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

Heden morgen overleed, omstreeks ten half 7 ure, op het onverwachtst, tot onze bittere droefheid, onze hartelijk geliefde Moeder, **GRIETJE ROMIJN**, Wed. van den Heer **J. O. Hs. TIMMERMANN**, in den ouderdom van 78 jaren. — Hare nagedachtenis zal steeds bij ons in gezegend aandenken blijven.

ELBURG,
den 15^{den} November 1835.
EGIDIUS TIMMERMAN,
uit aller naam.

§ + § **BURGEMEESTER** en **WETHOUDE-**
+ + **REN** der Stad *Arnhem* zijn voornemens, op Zaterdag,
§ den 23sten November 1835, op het Raadhuis van gemelde Stad, des middags ten 12 ure

1o. **AAN TE BESTEDEN:** het *Uitdiepen van Stads Haven en het maken van eene beschoeiing om een gedeelte van dezelve.*

2o. Te **VERPACHTEN** de *Stads Markenscheur.*

3o. Te **VERKOOPEN** de **BOOMEN** op *Stads Wal, bij den grooten kavallerie-stal.*

De *Conditien* van een en ander zullen, gedurende acht dagen te voren, op Stads Secretarie ter lezing liggen.

+ + Diegenen, welke genegen zijn mede te dingen naar de + + vacerende **SCHOOLMEESTERS-**
+ **PLAATS**, in de Bureauplats *Kleinindulderen*, Gemeente *Lochem*, vervoegen zich, met overlegging der vereischte stukken, te vernemen in de Bijdragen voor Augustus dezes jaars, vóór den eersten Maart 1836, bij den Heer, Districts-Schoolopziener, op den Huize *Verwolde*, of bij den Heer Burgemeester der Stad *Lochem*.

+ + De Notaris **Mr. M. J. VAN LÖBEN SELS,**
+ + residerende te *Zutphen*, zal, ten overstaan van den Heer Vrederechter des Kantons *Zutphen*, op Donderdag den 26sten November 1835, des namiddags ten 3 ure, in het Koffijhuis *het Zwijnshoofd*, binnen *Zutphen*, eerst bij inzet, en daarna onmiddellijk bij finale veiling, aan de meestbiedenden verkoopen:

Een **HUIS** en **ERVE**, gelegen binnen *Zutphen* in de *Beukerstraat*, gemerkt V No. 434, alnog bewoond door Mejufvrouw de Weduwe **A. BARENBURGH.**
Nadere informatie te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris.

+ + **Mr. M. J. VAN LÖBEN SELS,** Notaris
+ te *Zutphen*, zal, op Donderdag den 26sten November 1835, bij inzet, en, veertien dagen later, zijnde den 10^{den} December, bij finale veiling, telken reize des namiddags ten 3 ure, in het Koffijhuis *het Zwijnshoofd*, binnen *Zutphen*, aan de meestbiedenden verkoopen.

Een HUIS, staande en gelegen binnen Zutphen, in de Barlhéze straat, gemerkt V N° 771, thans bewoond door den Koopman J. A. FRANKEN.

Informatien te bekomen ten Kantore van gezeden Notaris.

† † VERKOOPING, ten overstaan van den te Velp. residerenden Notaris van ROSENB. THAL, van zware EIKEN en BEUKEN-BOOMEN, op Middachten, op den 3den December 1835, des voormiddags ten 11 ure, ten huize van den Kastelein R. de ROOS, op de Steeg.

VERKOOPING
bij arrest op Onroerend Goed,
te weten van:

Eenen Steenen Wind KOREN- en RUN-MOLEN, een HUIS, en een stuk BOUWLAND, groot ongeveer, met den grond waarop voormelde gebouwen staan, vijf en veertig Roeden, een en anden staande en gelegen op den zoogenaamden Gooijsen Enk, bij het Doorp Hengelo, in de Gemeente Hengelo, Arrondissement Zutphen, Provincie Gelderland, beïhend ten Noord-Westen aan den Groeten Weg van Hengelo op Doesbongh, ten Zuiden aan land van den Heer STEENGRACHT, ten Oosten aan land van G. J. TER STEEGE, en ten Zuid Oosten aan grond van de wed. D. LEBBINK, te Hengelo, welke goederen, bij den natemelden gearresteerden zelven in gebruik, op den parcellengewijzen kadastralen legger van de Gemeente Hengelo bekend staan, onder Sectie F. N° 370 en N° 372 tot en met N° 376.

Tet requisitie van 10. den Heer JOHANNES CASPARUS THEODORUS GRONEMAN, koopman, wonende te Zutphen, en 2°. Vrouwe MATTIA JOHANNNA MARGARETHA KOIJMAN, Weduwe van den Heer JOHANNES LUDOVICUS GRONEMAN, zonder beroep, mede te Zutphen woonachtig, zoo voor haar zelve, als in betrekking van moeder en wettige Voogdes over haar eenig minderjarig kind JOHANNNA LUDOVICA GRONEMAN, voor welke requiranten domicillie en Procureur is gesteld bij Mr. DERK EVEKINK, Procureur bij de Regtbank van en wonende te Zutphen.

Tot laste van HERMANUS BRANDERHORSST, Molenaar, wonende te Hengelo.

Dit arrest op onroerend goed is daargesteld, bij Proces-Verbaal van den Deurwaardér DERK JAN TER SELLE, van den veertienden October 1800 vijf en dertig, den negentienden daaraan volgende te Zutphen geregisteerd, voorts overgeschreven ten Kantore van Hypotheken te Zutphen den een en twintigsten October, en ter Griffie der Regtbank aldaar den tweeden November, beide des jaars 1800 vijf en dertig, van welk Proces-Verbaal afschrift is gegeven aan den Burgemeester der Gemeente Hengelo, den Hoog Wel Geboren Heer Jhr. L. B. VAN WESTERHOLT, en aan den Griffier bij het Vedegerecht des Kantons Vorden, den Heer Mr. D. F. GLASHORST.

De eerste afkondiging der memorie van lasten, om te komen tot den verkoop van de beslagene goederen, zal plaats hebben ter Rolle van geregtelijke uitwinning van de Regtbank te Zutphen, op Dingsdag den negen en twintigsten December 1800 vijf en dertig, des morgens te tien uren.

In fidem,
D. EVEKINK,
Procureur.

§ § § Op billijke voorwaarden verlangt W. M. O. L. L., Schol. Onderwijzer, te Putten, op de Veluwe, ten spoedigsten eenen ONDERMEESTER van den derden rang, tevens geschikt tot de Kerkdienst. — Adres, liefst in persoon, of met gefrankeerde brieven, bij gemelden onderwijzer.

§ § § De Ondergeteekende heeft de eer, langs dezen weg, te betuygen, dat hij zijne SMIDS-AFFAIRE, uit de Kortestraat naar de Oeverstraat heeft verplaatst, naast het huis van den Heer Middendorp, en dat zijne S. M. E. DERIJ, die geheel en al fabriekmatig is ingerigt, in de Weyerstraat uitkomt naast de Steenhouwerij van den Heer GEMELKOORN, en dat hij, in die nieuwe woning, alle werkzaamheden uitoefent, welke tot zijn vak behooren. Hij neemt de vrijheid zich minzaam in de gunst van het geachte Publiek aan te bevelen en belooft, door eene prompte en civiele bediening, zich een ieders gunst te zullen waardigen maken. — Twee extra schoone KEUKENFORNUI, ZEN staan thans bij hem gereed, en zijn tegen zeer billijke prijzen te koop.

G. J. VAN 'T HUL,
Mr. Smid.

PATE PECTORALE
VAN REGNAULT SENIOR

Gebreveteerd Pharmacie van 't Gouvernement te Parijs.

Menigvuldige ondervindingen, in al de Hospitelen van Parijs gedaan, hebben ten volle bewezen, dat de Pate Pectorale van REGNAULT Senior, een optium inhoudt en dat dezelve een

bewezen overwigt heeft op alle Pectorale middelen tot het genezen van Verkoudheden, Catharas, Kinkhoest, Borstspanningen of Asthmes, Schorheid, Hoest of Ontsteking op de Borst; al deze vorderdeelen hebben den roem van dit middel gevestigd, hetwelk ons aanmoedigt, om hetzelfde ten sterkste aan te bevelen. De verschillende Depots zijn te Amsterdam bij Bouwette, in de Kalverstraat N° 39 en bij A. Klynenaar, in de Kalverstraat N° 218; in den Haag bij Nieuwkerk, confiseur, en bij Sack, Koopman aldaar; te Rotterdam bij Losel Vorstman, Westnieuwland; te 's Hertogenbosch, bij S. L. Welsch en zoon; te Groningen bij J. Sijpkens, Koopman; te Utrecht bij Heuser; te Middelburg bij van Bakelgen Languedocstaat L. B. N° 116, alsmede bij Marinissen, en te Leyden bij Dier, confiseur.

Rabais extraordinaire et réel de 10 à 90 pCt.
sur le cours habituel.

Livres français et autres, et papier de poste
velin super fin.

E. C. ANONGE, Libraire à Amsterdam, vient de débiter D. O. L. O. U. E. L. O. U. E. S. F. O. R. E. S. S. A. N. T. à l'Hôtel des Rays Bas, à Antwerp.

UNE SUPERBE PARTIE DE PAPIERS DE POSTE VELIN SUPERFIN, dont quelques sortes se vendent jusqu'à f. 3.70, 3.90 et audessus par rame in 4° de 480 bonnes feuilles sans casse. ET UNE MAGNIFIQUE COLLECTION DE BONS LIVRES FRANÇAIS ET AUTRES, DE TOUTS GENRES, parmi lesquels se trouvent.

Sermons Completes de J. Saurin, pasteur de l'Eglise reformée, sur l'écriture sainte, 9 beaux vol. grand in 8°, au lieu de f. 81.00 net 13 50
Poésies de Mad. Desbordes Valmore, un beau vol. 4.00 net 0.80
Oeuvres poétiques complètes de Victor Hugo, 6 jolis vol. in 32, papier velin satiné, charmante édition. 20.00 net 5.50
On peut acheter séparément:
Poésies, Odes et Ballades, 1 vol. 4.00 net 1.15
Les Orientales 1 vol. 3.00 net 0.75
Les feuilles d'Automne 1 vol. 2.50 net 0.75
Cromwell, drame 1 fort vol. 5.00 net 1.50
Théâtre, hernani, Marion; le roi s'amuse, Lucrèce Borgia 1 fort vol. 5.00 net 1.50
Maria Tudor 1 vol. 1.25 net 0.40

Ouvrages nouveaux du même auteur:
Notre Dame de Paris, 3 beaux vol. in 18, papier velin satiné, portrait 12.00 net 2.00
Mélanges, papier velin satiné 4.00 net 0.75
Lamartine, les deux premiers volumes du voyage en Orient in 18, papier velin satiné, portrait, édition de Paris 1.40 net 1.40

Oeuvres complètes de Massillon, 15 gros vol. in 12, papier fin, bonne ed. de Paris 60.00 net 11.75
Les Ruines par Volney, 1 superbe vol. in 12, papier velin satiné avec figure et portrait 4.00 net 0.80

Collection complète des Auteurs Latins dite de Le-maire, 150 énormes vol. grand in 8°, papier superfin, avec les notes de tous les Commentateurs et tous les portraits au lieu de 2500.00 net 400.00

Ornemens de la mémoire ou traits brillans des plus célèbres auteurs, ouvrage propre à orner l'esprit et le coeur, 1 beau vol in 12 2.00 net 0.70

Oeuvres complètes de Voltaire, 75 fort vol. in 8° net 135.00
Les mêmes, 95 vol. in 8°, grand papier velin net 175.00

Les mêmes, 66 vol. grand in 8°, la superbe édition de Renouard, exemplaire unique, tiré sur grand papier velin fort, et orné de 266 magnifiques gravures, première epreuve, au lieu de 1500.00 net 195.00

Oeuvres complètes de P. et TH. CORNEILLE, avec notes, 12 gros vol. in 8°, papier superfin satiné, Paris, Didot 95.00 net 17.75

Divers ouvrages de WALTER SCOTT, très jolie édition format in 32. Et une magnifique collection de livres de jurisprudence, comme: PAIBLET, CHABOT, DE L'ALLIER, GRENIER, AUGAN, DUPIN aîné, HALLOT, PARDUSSUS, CARRE, BOULAY, POTY, MASSÉ, DUGAUROY, ROSSI, ROGRON, CHOMPE, CHARDON, LERMIER, PONCET, CORMENIN, Diction general des droits d'enregistrement etc. PIGEAU, FORTIER, PROUDHOM, VAZELLE, VINGENS, BONTVERAN, BENTHAM, DUMONT, BIRET, AUYER, etc. etc.

Soiree Parisienne

De ondergeteekende heeft de eer, te betuygen, dat hij op Zaterdag den 21sten November 1835, alhier, in de Schouwburg, eene VOORSTELLING zal geven met, zijne nog niet geziene WERKTUIGEN. De aanvang preekt ten 7 ure. Prijzen der plaatsen: Eerste rang f. 0.99, tweede rang f. 0.60, derde rang f. 0.40; de plaatsen zijn vooraf te bespreken van des morgens 9 tot 's namiddags 1 ure en wederom van 3 tot 6 ure. Breedter volgens aangeplakte affiches.

E. A. MULDER, Mechaanicus en Opticus.
F. S. Deszelsa prachtig kabinet zal voor het gewijde publiek gratis te bezichtigen, zij van 's morgens 12 tot 2 ure.
N. B. Heeren Militairen, mits in uniform zijnde, betalen de helft der bepaalde prijzen.

Te AMBEM, bij C. A. THIEME, Boekdrucker.